

16/BG
WP 244 rev.01

**Насоки за определяне на водещ надзорен орган на администратор или
обработващ лични данни**

Приети на 13 декември 2016 г.
Последно преразгледани и приети на 5 април 2017 г.

Тази Работна група е създадена в съответствие с член 29 от Директива 95/46/ЕО. Тя е независим европейски консултативен орган за защита на личните данни и неприкосновеността на личния живот. Нейните задачи са описани в член 30 от Директива 95/46/ЕО и член 15 от Директива 2002/58/ЕО.

Секретариатът се осигурява от Дирекция С (Основни права и върховенство на закона) на Генерална дирекция „Правосъдие и потребители“ на Европейската комисия, В-1049 Brussels, Belgium, Office No MO59 05/35.

Уебсайт: http://ec.europa.eu/justice/data-protection/index_en.htm

Съдържание

1.	Определяне на водещ надзорен орган: основни понятия	3
1.1	„Трансгранично обработване на лични данни“	3
1.1.1	„Засяга съществено“	3
1.2	Водещ надзорен орган.....	4
1.3	Основно място на установяване.....	5
2.	Стъпки за определяне на водещ надзорен орган	5
2.1	Определяне на „основно място на установяване“ на администратори	5
2.1.1	Критерии за определяне на основното място на установяване на администратор в случаи, когато то не съвпада с мястото на централното му управление в ЕС.....	7
2.1.2	Групи предприятия	8
2.1.3	Съвместни администратори на данни	8
2.2	Гранични случаи	8
2.3	Обработващ лични данни	9
3.	Други съответни въпроси	10
3.1	Ролята на „засегнат надзорен орган“	10
3.2	Обработване на местно равнище	11
3.3	Дружества, които не са установени в ЕС.....	11
ПРИЛОЖЕНИЕ — Насочващи въпроси за определянето на водещия надзорен орган....		12

1. Определяне на водещ надзорен орган: основни понятия

1.1 „Трансгранично обработване на лични данни“

Водещ надзорен орган се определя само когато администратор или обработващ лични данни извършва трансгранично обработване на лични данни. В член 4, параграф 23 от Общия регламент относно защитата на данните (ОРЗД) „трансгранично обработване“ се определя или като:

- *обработване на лични данни, което се осъществява в контекста на дейностите на местата на установяване в повече от една държава членка на администратор или обработващ лични данни в Съюза, като администраторът или обработващият лични данни е установен в повече от една държава членка; или*
- *обработване на лични данни, което се осъществява в контекста на дейностите на едно-единствено място на установяване на администратор или обработващ лични данни в Съюза, но което засяга съществено или е вероятно да засегне съществено субекти на данни в повече от една държава членка.*

Това означава, че ако дадена организация има места на установяване във Франция и Румъния например и обработването на лични данни се извършва в контекста на техните дейности, тогава това ще представлява трансгранично обработване.

Алтернативно организацията може да осъществява дейности по обработване само в контекста на своето място на установяване във Франция. Ако обаче дейността засяга съществено или е вероятно да засегне съществено субекти на данните във Франция и Румъния, тогава тя също представлява трансгранично обработване.

1.1.1 „Засяга съществено“

В ОРЗД не е дадено определение нито на „съществено“, нито на „засяга“. С тази формулировка се цели да се гарантира, че не всяка дейност по обработване с *каквото и да било* ефект и извършвана в контекста на едно-единствено място на установяване попада в обхвата на определението на „трансгранично обработване“.

Най-важните обичайни значения на английската дума „substantial“ („съществен“) включват: „с голям или значителен обем или размер; порядъчно голям, относително едър“, както и „със сериозна ценност или стойност, с реално значение; солиден; тежък, важен“ (Oxford English Dictionary).

Най-важното обичайно значение на глагола „засягам“ е „влияз“ или „причинявам съществено въздействие върху“. Производното съществително — „засягане“ — означава, наред с други неща, „резултат“ или „последика“ (Oxford English Dictionary). Това означава, че да *засегне* някого обработването на данни, означава да има някаква форма на въздействие върху него. Обработването, което не засяга съществено физическите лица, не попада в обхвата на втората част от определението на „трансгранично обработване“. То обаче би попаднало в първата част на определението, ако обработването на лични данни се осъществява в контекста на дейностите на местата на установяване на администратора или обработващия лични данни в повече от една държава членка в Съюза, когато администраторът или обработващият лични данни е установен в повече от една държава членка.

Обработването може да бъде включено във втората част на определението, ако има вероятност за съществено засягане, а не само при реално съществено засягане. Следва да се има предвид, че „е вероятно да“ не означава, че има малка вероятност за съществено засягане. Същественото засягане трябва да е по-скоро вероятно, отколкото не. От друга страна, това означава също така, че не е задължително физическите лица реално да са засегнати: вероятността за съществено засягане е достатъчна, за да се включи обработването в рамките на определението за „трансгранично обработване“.

Фактът, че операция по обработване на данни може да включва обработване на личните данни на доста, дори на голям брой, физически лица в няколко държави членки, не означава задължително, че обработването ги е засегнало съществено или е вероятно да ги засегне съществено. Обработването, което не засяга съществено субекти на данни, не представлява трансгранично обработване за целите на втората част на определението, независимо колко физически лица засяга.

Надзорните органи ще тълкуват „засегне съществено“ на база конкретен случай. Ние ще вземем предвид контекста на обработването, типа на данните, целта на обработването и фактори като например дали обработването:

- причинява или е вероятно да причини щети, загуба или страдание на физически лица;
- има или е вероятно да има въздействие от гледна точка на ограничаване на права или лишаване от възможност;
- засяга или е вероятно да засегне здравето, благосъстоянието или спокойствието на физически лица;
- засяга или е вероятно да засегне финансовото или икономическото състояние или материалното положение на физически лица;
- излага физически лица на дискриминация или несправедливо третиране;
- включва анализирането на специални категории лични или други предполагащи вмешателство данни, особено личните данни на деца;
- кара или е вероятно да накара физическите лица значително да променят своето поведение;
- има необичайни, неочаквани или нежелани последици за физически лица;
- причинява неудобство или други отрицателни резултати, в това число увреждане на репутацията; или
- включва обработването на широк диапазон от лични данни.

В крайна сметка, с теста, свързан със „засяга съществено“, се цели да се гарантира, че надзорните органи са длъжни да си сътрудничат официално чрез предвидения в ОРЗД механизъм за съгласуваност, само *„когато даден надзорен орган възнамерява да приеме мярка, целяща да породви правни последици по отношение на операции по обработване на данни, които засягат съществено значителен брой субекти на данни в няколко държави членки“*. (съображение 135)

1.2 Водещ надзорен орган

Казано по-просто, „водещият надзорен орган“ е органът, който носи основната отговорност по отношение на дейност, включваща трансгранично обработване, например когато субект на данни подава жалба във връзка с обработването на неговите лични данни.

Водещият надзорен орган ще координира всяко разследване, в което са включени други „засегнати“ надзорни органи.

Определянето на водещ надзорен орган зависи от определянето на местоположението на „основното място на установяване“ или „единственото място на установяване“ в ЕС на администратора. В член 56 от ОРЗД се казва, че:

- *„надзорният орган на основното място на установяване или на единственото място на установяване на администратора или обработващия лични данни е компетентен да действа като водещ надзорен орган за трансграничното обработване, извършвано от посочения администратор или обработващ лични данни в съответствие с процедурата по член 60“.*

1.3 Основно място на установяване

В член 4, параграф 16 от ОРЗД се казва, че „основно място на установяване“ означава:

- *по отношение на администратор, установен в повече от една държава членка — мястото, където се намира **централното му управление** в Съюза, освен в случаите, когато **решенията по отношение на целите и средствата** за обработването на лични данни се вземат на друго място на установяване на администратора в Съюза и на това място на установяване има **правомощия за прилагане на тези решения**, в който случай мястото на установяване, където са взети тези решения, се счита за основно място на установяване;*
- *по отношение на обработващ лични данни, установен в повече от една държава членка — мястото, където се намира централното му управление в Съюза, или ако обработващият лични данни няма централно управление в Съюза, мястото на установяване на обработващия лични данни в Съюза, където се осъществяват основните дейности по обработването в контекста на дейностите на дадено място на установяване на обработващия лични данни, доколкото обработващият има специфични задължения съгласно настоящия регламент.*

2. Стъпки за определяне на водещ надзорен орган

2.1 Определяне на „основно място на установяване“ на администратори

За да се определи къде се намира основното място на установяване, преди всичко е необходимо да се идентифицира централното управление на администратора на данни в ЕС, ако има такова¹. Предвиденият в ОРЗД подход се състои в това, че централното управление в ЕС е мястото, където се вземат решенията по отношение на целите и средствата на обработването на лични данни, и съответното място има правомощия за прилагането на тези решения.

По същество принципът за водещ орган в рамките на ОРЗД се състои в това, че надзорът върху трансграничното обработване следва да се води само от един надзорен

¹ ОРЗД е от значение за ЕИП и ще се прилага, след като бъде включен в Споразумението за ЕИП. Понастоящем ОРЗД е в процес на преглед с оглед на включването му, вж. <http://www.efta.int/eea-lex/32016R0679>.

орган в ЕС. В случаи, когато решения, свързани с различни дейности по трансгранично обработване, се вземат в централното управление в ЕС, водещият надзорен орган ще бъде един за различни дейности по обработване на данни, които се извършват от мултинационалното дружество. Може да има случаи обаче, когато на дадено място на установяване, различно от мястото на централното управление, се вземат независими решения по отношение на целите и средствата на конкретна дейност по обработване. Това означава, че може да има ситуации, когато може да бъде определен повече от един водещ орган, т.е. случаи, в които дадено мултинационално дружество реши да поддържа отделни центрове за вземане на решения в различни държави за различни дейности по обработване.

Струва си да се напомни, че когато едно мултинационално дружество централизира всички решения, свързани с целите и средствата на дейностите по обработване, в едно от своите места на установяване в ЕС (и това място на установяване има правомощия да прилага въпросните решения), за мултинационалното дружество ще бъде определен само един водещ надзорен орган.

В тези ситуации ще е съществено важно дружествата много точно да определят къде се вземат решенията по отношение на целта и средствата на обработването. Правилното определяне на основното място на установяване е в интерес на администраторите и обработващите лични данни, защото така се осигурява яснота от гледна точка на това с кой надзорен орган те трябва да работят по отношение на разнообразните си задължения за спазване съгласно ОРЗД. Тези задължения за спазване може да включват, по целесъобразност, определянето на длъжностно лице по защита на данните или консултиране във връзка с рискова дейност по обработването, когато администраторът не може да намали риска с разумни средства. Със съответните разпоредби на ОРЗД се цели тези задачи по спазването да са изпълними.

Примерите по-долу показват това:

Пример 1: Седалището на търговец на дребно на храни (т.е. неговото „място на централно управление“) се намира в Ротердам, Нидерландия. Той има места на установяване в редица други държави от ЕС, които осъществяват контакти с физически лица. Всички места на установяване използват един и същ софтуер за обработването на личните данни на потребителите с маркетингови цели. Всички решения по отношение на целите и средствата на обработването на личните данни на потребителите с маркетингови цели се вземат в неговото седалище в Ротердам. Това означава, че водещият надзорен орган на дружеството за тази трансгранична дейност по обработване е нидерландският надзорен орган.

Пример 2: Корпоративното седалище на дадена банка се намира във Франкфурт и всички² нейни банкови дейности по обработване се организират от там, но застрахователният ѝ отдел се намира във Виена. Ако мястото на установяване във Виена има правомощия за вземане на решения по отношение на всички дейности по обработване на застрахователните данни и да прилага тези решения за целия ЕС, тогава, както е предвидено в член 4, параграф 16 от ОРЗД, австрийският надзорен орган би бил водещият орган по отношение на трансграничното обработване на лични данни със застрахователни цели, а германските

² Ние отчитаме, че в контекста на обработването на лични данни с банкови цели има много различни дейности по обработване. С оглед на опростяването обаче ние ги разглеждаме като една цел. Същото важи за обработването със застрахователни цели.

органи (надзорен орган на Хесен) биха осъществявали надзор върху обработването на лични данни с банкови цели, независимо къде се намират клиентите³.

2.1.1 Критерии за определяне на основното място на установяване на администратор в случаи, когато то не съвпада с мястото на централното му управление в ЕС

Съображение 36 от ОРЗД е от полза за поясняване на основния фактор, който следва да се използва за определяне на основното място на установяване на администратора, ако критерият за централното управление не е приложим. Това означава да бъде определено къде действително и реално се осъществяват дейностите по управление, определящи основните решения по отношение на целите и средствата на обработването на базата на сериозни договорености. В съображение 36 е пояснено, че „[н]аличието и употребата на технически средства и технологии за обработване на лични данни или дейностите по обработване не представляват сами по себе си основно място на установяване и следователно не са определящи критерии за понятието „основно място на установяване“.

Администраторът на данни сам определя къде се намира неговото основно място на установяване и съответно кой надзорен орган е неговият водещ орган. Това обаче в последствие може да бъде оспорено от съответния засегнат надзорен орган.

Посочените по-долу фактори са от полза за определяне на местоположението на основното място на установяване на администратора в съответствие с условията по ОРЗД в случаи, когато то не съвпада с мястото на централното му управление в ЕС.

- Къде се извършва окончателното „одобряване и подписване“ на решенията относно целите и средствата на обработването?
- Къде се вземат решенията относно стопанските дейности, включващи обработване на данни?
- Къде практически са съсредоточени правомощията за прилагане на решенията?
- Къде се помещава директорът (или директорите), носещ отговорност за цялостното управление на трансграничното обработване?
- Къде е регистриран администраторът или обработващият лични данни като дружество, ако става дума за една територия?

Следва да се има предвид, че това не е изчерпателен списък. Може да има и други релевантни фактори, зависещи от администратора или съответната дейност по обработване. Ако даден надзорен орган има основания за съмнение, че определеното от администратора място на установяване действително е основното място на установяване за целите на ОРЗД, той, разбира се, може да изиска от администратора да представи необходимата допълнителна информация, за да докаже къде се намира неговото основно място на установяване.

³ Следва да се напомни също така, че в ОРЗД е предвидена възможността за наблюдение на местно равнище в специални случаи. Вж. съображение 127. „Всеки надзорен орган, който не функционира като водещ надзорен орган, следва да бъде компетентен да разглежда случаи на местно равнище, когато администраторът или обработващият лични данни е установен в повече от една държава членка, но предметът на конкретното обработване засяга единствено обработването, извършвано в една държава членка, и включва единствено субекти на данни в тази единствена държава членка, например когато предметът се отнася до обработването на лични данни на наети лица в контекста на специфично трудово правоотношение в държава членка.“ Според този принцип надзорът върху данните за човешките ресурси, свързани с трудовата заетост на местно равнище, би могъл да попада в компетентността на няколко надзорни органа.

2.1.2 Групи предприятия

Когато обработването се осъществява от група предприятия, чието седалище се намира в ЕС, мястото на установяване на предприятието, което упражнява пълния контрол, се приема за център на вземане на решения по отношение на обработването на лични данни и съответно ще се счита за основното място на установяване на групата, освен когато решенията по отношение на целите и средствата на обработването се вземат на друго място на установяване. Най-често дружеството майка или оперативното седалище на групата предприятия в ЕС е вероятно да бъде основното място на установяване, защото то би било мястото на нейното централно управление.

Това, че в определението е включено мястото на централно управление на администратора, е подходящо за организациите със седалища с централизирана процедура на вземане на решения и структура с клонове. В такива случаи е ясно, че седалищата на дружествата упражняват правомощията за вземане на решения относно трансграничното обработване на данни и за изпълнението им. В такива случаи определянето на местоположението на основното място на установяване и съответно кой надзорен орган е водещият надзорен орган е ясно и не създава затруднения. Все пак системата на вземане на решения в група от дружества може да е по-сложна и да включва предоставянето на правомощия за вземане на самостоятелни решения по отношение на трансграничното обработване на различни места на установяване. Посочените по-горе критерии следва да са в помощ на групите предприятия при определяне на тяхното основно място на установяване.

2.1.3 Съвместни администратори на данни

В ОРЗД не е специално разгледан въпросът с определянето на водещ орган, когато двама или повече администратори, установени в ЕС, съвместно определят целите и средствата на обработването — т.е. съвместни администратори. В член 26, параграф 1 и съображение 79 ясно е посочено, че в случаите със съвместни администратори те определят по прозрачен начин съответните си отговорности за изпълнение на задълженията по Регламента. Следователно, за да се възползват от принципа за „обслужване на едно гише“, съвместните администратори следва да определят (измежду местата на установяване, на които се вземат решения), кои места на установяване на съвместните администратори ще имат правомощията да прилагат решенията по отношение на обработването, що се касае до всички съвместни администратори. Тогава въпросното място на установяване ще се счита за основно място на установяване за целите на обработването, осъществявано от съвместните администратори. Договореностите между съвместните администратори не засягат правилата относно отговорността, предвидени по ОРЗД, и по-специално с член 82, параграф 4.

2.2 Гранични случаи

Ще има също така гранични случаи и сложни ситуации, в които е трудно да се определи основното място на установяване или да се прецени къде се вземат решенията относно обработването на данните. Такъв може да е случаят, когато е налице дейност по трансгранично обработване и администраторът е установен в няколко държави членки, но няма централно управление в ЕС и нито едно от местата на установяване в ЕС не взема решения по отношение на обработването (т.е. решенията се вземат изцяло извън ЕС).

В горния случай дружеството, което извършва трансгранично обработване, може да е заинтересовано да бъде регулирано от даден водещ орган, за да се възползва от принципа за „обслужване на едно гише“. ОРЗД обаче не предлага решение за подобни ситуации. При тези обстоятелства дружеството трябва да определи като свое основно място на установяване мястото на установяване, което има правомощията да прилага решенията по отношение на дейността по обработване и което да носи отговорността за обработването, в това число да притежава достатъчно активи. Ако дружеството не определи основно място на установяване по този начин, тогава няма да е възможно да определи водещ орган. Надзорните органи винаги ще имат възможност да разследват допълнително дали това е целесъобразно.

Според ОРЗД не се разрешава „търсене на най-благоприятната правна система“. Ако дружество обяви, че основното му място на установяване се намира в една държава членка, но дейност по управление или вземане на решения по отношение на обработването на лични данни не се осъществява ефективно и реално там, съответните надзорни органи (или в крайна сметка Европейският комитет по защита на данните — ЕКЗД) ще решат кой е „водещият“ надзорен орган въз основа на обективни критерии и преглед на доказателствата. В процеса по определяне къде се намира основното място на установяване може да се наложи активен обмен на информация и сътрудничество между надзорните органи. Заключениета не може да се базира единствено на декларации от страна на разглежданата организация. Тежестта на доказване в крайна сметка се носи от администраторите и обработващите лични данни, които следва да докажат пред съответните надзорни органи къде се вземат съответните решения по отношение на обработването и къде са налични правомощията за прилагането на тези решения. Реалните регистри относно дейността по обработване на данни биха помогнали както на организациите, така и на надзорните органи при определянето на водещия орган. Водещият надзорен орган или засегнатите органи могат да отхвърлят направения от администратора анализ въз основа на обективен преглед на съответните факти, като поискат допълнителна информация, ако е необходимо.

В някои случаи съответните надзорни органи ще искат от администратора да предостави ясни доказателства в съответствие с насоките на ЕКЗД относно това къде се намира основното му място на установяване или къде се вземат решенията относно конкретна дейност по обработване на данни. На тези доказателства ще бъде обърнато необходимото внимание и съответните надзорни органи ще си сътрудничат, за да решат кой от тях ще бъде водещ в разследванията. Такива случаи ще се отнасят само към ЕКЗД за решение по член 65, параграф 1, буква б), когато надзорните органи имат противоречиви виждания по отношение на определянето на водещ надзорен орган. В повечето случаи обаче очакваме съответните надзорни органи да успяват да съгласуват помежду си взаимно приемлив курс на действие.

2.3 Обработващ лични данни

Според ОРЗД механизмът „обслужване на едно гише“ се предлага също в помощ на обработващите лични данни, които попадат под действието на ОРЗД и имат места на установяване в повече от една държава членка.

В член 4, параграф 16, буква б) от ОРЗД се казва, че основното място на установяване на обработващия лични данни ще бъде мястото на централното му управление в ЕС или, ако няма централно управление в ЕС, мястото на установяване в ЕС, където се осъществяват основните дейности по обработване (на обработващия лични данни).

Според съображение 36 обаче в случаи, включващи както администратор, така и обработващ лични данни, компетентният водещ надзорен орган следва да бъде водещият надзорен орган на администратора. В такава ситуация надзорният орган на обработващия лични данни ще бъде „засегнат надзорен орган“ и следва да участва в процедурата за сътрудничество. Това правило ще се прилага само когато администраторът е установен в ЕС. В случаите, когато администраторите попадат в обхвата на ОРЗД въз основа на член 3, параграф 2, за тях няма да се прилага механизмът „обслужване на едно гише“. Един обработващ лични данни може да предоставя услуги на множество администратори, които се намират в различни държави членки — например голям доставчик на облачни услуги. В такива случаи водещ надзорен орган ще бъде надзорният орган, който е компетентен да бъде водещ за администратора. Всъщност това означава, че на един обработващ лични данни може да се наложи да работи с много надзорни органи.

3. Други съответни въпроси

3.1 Ролята на „засегнат надзорен орган“

В член 4, параграф 22 от ОРЗД се казва, че:

„засегнат надзорен орган“ означава надзорен орган, който е засегнат от обработването на лични данни, тъй като: а) администраторът или обработващият лични данни е установен на територията на държавата членка на този надзорен орган; б) субектите на данни с местопребиваване в държавата членка на този надзорен орган са засегнати съществено или е вероятно да бъдат засегнати съществено от обработването; или в) до този надзорен орган е подадена жалба.

Понятието засегнат надзорен орган е предвидено да гарантира, че моделът с „водещ орган“ няма да пречи на други надзорни органи да изразяват становището си относно това как следва да се реши въпросът, когато например физически лица с местопребиваване извън територията на компетентност на водещия орган, са засегнати съществено от дейността по обработване на данни. Що се отнася до фактора в буква а) по-горе, приложими са същите съображения, както за определяне на водещия орган. Следва да се има предвид, че в случая на буква б) субектът на данните само трябва да пребивава във въпросната държава членка; не е задължително да е гражданин на тази държава. При буква в) по принцип ще е лесно да се определи фактически дали даден надзорен орган е получил жалба.

В член 56, параграфи 2 и 5 от ОРЗД е предвидено засегнатият надзорен орган да участва в разглеждането на случая, без да е водещ надзорен орган. Когато водещ надзорен орган реши да не разглежда даден случай, засегнатият надзорен орган, който е уведомил водещия, следва да го разгледа. Това съответства на процедурите по член 61 (Взаимопомощ) и член 62 (Съвместни операции на надзорни органи) от ОРЗД. Случаят може да е такъв, когато маркетингово дружество с основно място на установяване в Париж пуска продукт, който засяга само субекти на данните, живущи в Португалия. В такъв случай френските и португалските надзорни органи може да се разберат, че е подходящо португалският надзорен орган да бъде водещ при решаването на въпроса. Надзорните органи може да поискат администраторите на данни да представят информация, за да разяснят корпоративните договорености между тях. Като се има предвид, че дейността по обработване има отражение само на местно равнище, т.е. върху физически лица в

Португалия, в съответствие със съображение 127 френските и португалските надзорни органи имат правото да решат кой надзорен орган да разгледа въпроса.

Според ОРЗД се изисква водещите и засегнатите надзорни органи да си сътрудничат, като обръщат дължимото внимание на становищата си, за да се гарантира, че въпросът ще се разследва и реши по задоволителен и за двете страни начин и че ще бъде намерено ефективно решение за субектите на данни. Надзорните органи следва да правят опити за постигането на взаимно приемлив курс на действие. Към официалния механизъм за съгласуваност следва да се прибегва само когато сътрудничеството не даде взаимно приемлив резултат.

Взаимното приемане на решенията може да се прилага за материално-правните заключения, но също така за възприетия курс на действие, в това число дейностите по прилагане (например пълно разследване или разследване с ограничен обхват). То може да се прилага и за решение даден случай да не се разглежда в съответствие с ОРЗД, например поради официална политика на приоритизиране или защото има други засегнати органи, както е описано по-горе.

Консенсусът и добрата воля на надзорните органи са от съществена важност, за да се постигне успех в процеса на сътрудничество и съгласуваност в съответствие с ОРЗД.

3.2 Обработване на местно равнище

Дейността по обработване на данни на местно равнище не попада под действието на разпоредбите за сътрудничество и съгласуваност на ОРЗД. Надзорните органи ще се съобразяват с компетентността на другите да разглеждат дейността по обработването на данни на местно равнище. Извършването от публичните органи обработване също винаги ще се разглежда на „местно равнище“.

3.3 Дружества, които не са установени в ЕС

Механизмът за сътрудничество и съгласуваност в рамките на ОРЗД е приложим само за администратори с място или места на установяване в рамките на Европейския съюз. Ако дружеството няма място на установяване в рамките на ЕС, единствено наличието на представител в държава членка не води до прилагането на механизма „обслужване на едно гише“. Това означава, че администратори без никакво място на установяване в ЕС трябва да работят с местните надзорни органи във всяка държава членка, в която осъществяват дейност, посредством техния местен представител.

Съставено в Брюксел на 13 декември 2016 година.

За Работната група
Председател
Isabelle FALQUE-PIERROTIN

Последно преразгледано и прието на 5 април 2017 г.

За Работната група
Председател
Isabelle FALQUE-PIERROTIN

ПРИЛОЖЕНИЕ — Насочващи въпроси за определянето на водещия надзорен орган

1. Осъществява ли администраторът или обработващият лични данни трансгранично обработване на лични данни?

а. Да, ако:

- администраторът или обработващият лични данни е установен в повече от една държава членка; и
- обработването на лични данни се осъществява в контекста на дейностите на места на установяване в повече от една държава членка.

➤ В този случаи премини към раздел 2.

б. Да, ако:

- обработването на лични данни се осъществява в контекста на дейностите на единственото място на установяване на администратора на данни или обработващия лични данни в Съюза, но:
 - засяга съществено или е вероятно да засегне съществено физически лица в повече от една държава членка.
- В този случай водещият орган е органът по единственото място на установяване на администратора или обработващия лични данни в една държава членка. Логично това трябва да е основното място на установяване на администратора или обработващия лични данни, тъй като е неговото единствено място на установяване.

2. Как се определя „водещият надзорен орган“?

а. В случай, касаещ само администратор:

- и. определяне на мястото на централно управление на администратора в ЕС;
- ii. надзорният орган на държавата, в която се намира централното управление, е водещият орган на администратора;

въпреки това:

- iii. ако решенията по отношение на целите и средствата на обработването се вземат на друго място на установяване в ЕС и въпросното място на установяване има правомощията да прилага тези решения, тогава водещият орган е органът, намиращ се в държавата по мястото на установяване.

б. В случай, касаещ администратор и обработващ лични данни:

- и. проверява се дали администраторът е установен в ЕС и дали механизмът „обслужване на едно гише“ важи за него. В такъв случай,

- ii. определя се водещият надзорен орган на администратора. Този орган ще бъде също така водещ надзорен орган за обработващия лични данни.
 - iii. Компетентният надзорният орган (който не е водещият) на обработващия лични данни ще бъде „засегнат орган“ — вж. точка 3 по-долу.
- в. В случай, касаещ само обработващ лични данни:
- i. определя се мястото на централно управление на обработващия лични данни в ЕС;
 - ii. ако обработващият лични данни няма централно управление в ЕС, тогава се определя мястото на установяване в ЕС, където се осъществяват основните дейности по обработване на обработващия лични данни.
- г. В случай на съвместни администратори:
- i. проверява се дали съвместните администратори са установени в ЕС;
 - ii. измежду местата на установяване, където се вземат решенията по отношение на целите и средствата на обработването, се определя мястото на установяване, което има правомощията да прилага тези решения по отношение на всички съвместни администратори. Тогава това място на установяване ще се счита за основното място на установяване за целите на обработването, извършвано от съвместните администратори. Водещият орган е този, който се намира в държавата по това място на установяване.

3. Има ли „засегнати надзорни органи“?

Даден орган е „засегнат орган“:

- когато администраторът или обработващият лични данни има място на установяване на своята територия; или
- когато субектите на данни на неговата територия са засегнати съществено или е вероятно да бъдат засегнати съществено от обработването; или
- когато конкретен орган е получил жалба.